

chael Aastrup Jensens metode. Men jeg tror, de undervurderer den danske befolkning. Den danske befolkning er klogere på EU-spørgsmål end almuen i Erasmus Montanus' landsby.

Kl. 11:55

Formanden:

Så er det hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 11:56

Michael Aastrup Jensen (V):

Ja, hvis ikke det var så sjovt at høre hr. Jesper Langballe komme med sine henvisninger, ville det jo næsten være sørgeligt, at man som parlamentariker i det danske parlament på den måde kan tro, at den danske befolkning er nede på et så lavt niveau, at den ikke interesserer sig for, hvad der foregår ikke bare i Danmark, men også i den omkringliggende verden.

Jeg har fået en lang række e-mail fra en lang række borgere, som faktisk er glade for, at EU nu kommer til at kunne spille en markant større rolle ikke bare på den udenrigspolitiske scene, men også i forhold til klimaspørgsmål og lignende. Der er faktisk rigtig mange borgere, der er interesserede i, at EU gør det, og som er interesserede i, at vi ikke bare lukker os inde i lille Dannevang og siger, at nu kan vi redde hele verden, hvis vi bare lukker grænserne, som Dansk Folkeparti ønsker, og at vi, hvis vi sætter en stille og rolig sød mand nede ved grænsen, tror, at vi holder alt ude ved grænsen. Den går altså ikke. Vi lever i et globalt samfund. Det drager Danmark et hav af fordele af. Dansk Folkeparti burde tage at finde ud af, at vi altså ikke lever i 1940'erne eller 1950'erne mere. Vi lever faktisk i 2008.

Kl. 11:57

Formanden:

Det blev det sidste i denne omgang fra hr. Michael Aastrup Jensen.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet er udsat. (Kl. 11.57).

Kl. 13:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mødet er genoptaget.

Vi fortsætter tredjebehandlingen af lovforslag nr. L 53. Den første i ordførerrækken er Dansk Folkepartis ordfører, hr. Morten Messerschmidt.

(Ordfører)**Morten Messerschmidt (DF):**

Med dagen i dag og med afstemningen senere sættes der et sidste punktum for en proces, som vel bedst af alt kan beskrives som en slags håndbog i vælgerbedrag.

Først skriver man en forfatning for Europa, man nedsætter et konvent, man indkalder eksperter, man indkalder dem, der har de rette visioner for, hvordan man skaber Europas Forenede Stater – og åbenbarer så med glæde og jubel dokumentet: En forfatning for Europa. Desværre konstaterer man, at den samme glæde og jubel ikke rigtig eksisterer i vælgerbefolkningen. Det folkelige fundament, som man ellers gør så meget ud af at påberåbe sig, eksisterer ikke, for folket vil noget andet. Og derfor falder forfatningen. Så forsvinder glæden, og man bliver sur. Og så indkalder man til nogle nye møder, hvor man laver det, man kalder en ny traktat. Man flytter rundt på nogle artikler, sætter nogle flere kommaer. Man hugger en hæl og klipper en tå, men sætter dem alligevel ind igen og kalder det en traktat. Og pludselig behøver man overhovedet ikke at spørge den befolkning, som er så træg og uvillig til at lade sig ensrette, som man ønsker med Europa.

Det er faktisk den proces, som vi har gennemgået i de sidste par år, hvor vi er gået fra en forfatning, som ville ensrette hele Europa, men faldt på grund af folkets uvilje, til nu at have en traktat, som i store træk indeholder fuldstændig det samme. Vi har tidligere hørt, at de, der støtter traktaten, ikke er i stand til at pege på et eneste område, en eneste lov, hvor man med Lissabontraktaten kan regulere mindre, end man ville kunne med forfatningen. Og derfor er der ikke andet at sige, end at det har været ét langt paradestpil for at få befolkningerne koblet af.

Når man ser på den analyse, som også hr. Michael Aastrup Jensen tidligere pegede på, så er der jo ét område, hvor Justitsministeriet indrømmer, at der er tale om suverænitetstafgivelse, altså hvor Danmark rent faktisk kan regulere mindre. Det er vist i sig selv en indrømmelse, som Justitsministeriet er kommet frem til, at der er sådan et område. For hvis man læser redegørelsen igennem, må man sige, at der er taget utrolig mange forbehold. Men det er sjovt nok et område, der også er berørt af retsforbeholdet. Det vil sige, at det eneste område, hvor man har kunnet indrømme, at der var tale om suverænitetstafgi-